

Katecheza XXX - Obrzędy wstępne: śpiew na wejście, znak krzyża, pozdrowienie.

„Liturgia jest szczytem, do którego zmierza działalność Kościoła, i jednocześnie jest źródłem, z którego wypływa cała jego moc. ... Prace apostołskie mają na celu, aby wszyscy ... schodzili się razem, wielbili Boga ..., uczestniczyli w Ofierze i pożywali Wieczerzę Pańską.” (KL 10).

Eucharystia jest więc przede wszystkim głoszeniem i celebracją naszego zbawienia, które dokonało się przez śmierć i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa. Dlatego dwiema zasadniczymi częściami Mszy świętej są liturgia słowa i liturgia eucharystyczna. Mszę rozpoczynają obrzędy wstępne a kończą obrzędy zakończenia.

Dzisiaj zajmiemy się obrzędami wstępnymi Mszy świętej.

Śpiew na wejście.

Mszę świętą rozpoczyna procesja. Ministranci wraz z celebransem udają się do ołtarza. W czasie procesji śpiewa się pieśń na wejście. Śpiew wykonuje: chór, kantor na przemian z ludem, organista lub lud. Śpiew na wejście rozpoczyna akcję liturgiczną. Ma on za zadanie pogłębić jedność zgromadzonych na liturgii. Tekst pieśni zwraca uwagę zgromadzonych na temat przeżywanego święta, uroczystości czy celebracji eucharystycznej. Wspólne zwracanie się do Pana Boga tymi samymi słowami i tą samą melodią wytwarza wśród zgromadzonych klimat jedności, braterstwa i więzi modlitewnej.

Po przyjsciu kapłan wraz z usługującymi oddaje cześć ołtarzowi przez skłon. Jeśli w prezbiterium znajduje się tabernakulum przyklękają. Następnie celebrans całuje ołtarz.

Znak krzyża.

Po zakończeniu śpiewu na wejście kapłan i zgromadzeni czynią znak krzyża. Przypomina on, że źródłem zbawienia jest Chrystusowy krzyż, a wszyscy zgromadzeni w kościele na celebrację Eucharystii są ochrzczeni w imię Trójcy Świętej. Znak krzyża jest wyznaniem wiary w obecność Boga. Podkreśla, że jesteśmy własnością Boga i całe nasze życie należy do Niego. Odpowiedź zebranych „Amen” znaczy: „Tak, niech się stanie”.

Pozdrowienie.

Po znaku krzyża kapłan zwrócony do ludu, rozkładając ręce, pozdrawia go wypowiadając jeden z ustalonych zwrotów:

„Miłość Boga Ojca, łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa i dar jedności w Duchu Świętym niech będą z wami wszystkimi”; „Pan z wami”, lub inny zawarty w księdze Mszału na ten moment Mszy świętej.

Pozdrowienie kapłana ma potrójną funkcję. Jest to jednocześnie powitanie, pozdrowienie i oznajmienie obecności Chrystusa zmartwychwstałego w zgromadzeniu wiernych. Bóg Ojciec przez Chrystusa, w Duchu Świętym, obdarza wszystkich uczestniczących w liturgii, swoją odwieczną miłością, radością i pokojem.

Odpowiedź wiernych: „I z duchem twoim”, to wyraz wiary w obecność Chrystusa w osobie celebransa. Obecność Chrystusa czyni z pojedynczych osób zebranych w kościele jedno Ciało, Lud Boży, który bierze czynny udział w celebrowaniu Eucharystii.

Dziękujemy Bogu za dar Eucharystii, w której sam Chrystus przychodzi do nas.